

Δύο ψέματα για κάποια σχολική αυλή, μία ανάγκη του Δήμου και... ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΜΕΝ!

ΑΝΥΠΑΚΟΗ στις γειτονιές των Αμπελοκήπων και της Μενεμένης

Σε μια συζήτηση για το πόσες αίθουσες ιατρείων χρειάζεται ένα κέντρο υγείας ή πώς πρέπει να είναι διαμορφωμένος ο χώρος παιχνιδιού ενός παιδικού σταθμού είναι αρμόδιοι και πρέπει να πάρουν θέση (ή και να αποφασίσουν) οι ίδιοι οι γιατροί και νοσηλευτές στην πρώτη περίπτωση ή οι βρεφονηπιοκόμοι στη δεύτερη; Ή κατ' αναλογία σε μια συζήτηση για την αυλή ενός σχολείου έχουν λόγο οι δάσκαλοι και οι γονείς των μαθητών του;

Για τους περισσότερους η απάντηση σε κάποια τέτοια ερωτήματα θεωρείται μάλλον εύκολη και είναι αβίαστα καταφατική. Δυστυχώς δεν ισχύει το ίδιο για το Δημοτικό Συμβούλιο Αμπελοκήπων-Μενεμένης και τη δημοτική αρχή, όπου η απάντηση είναι:

“Και τι ξέρουν αυτοί;”...

Στις 10 του Δεκέμβρη, χωρίς να έχει προηγηθεί καμιά συζήτηση και με μια διαδικασία που σε τίποτα δεν θύμιζε τη σοβαρότητα του θέματος, **το Δημοτικό Συμβούλιο Αμπελοκήπων-Μενεμένης αποφάσισε κατά πλειοψηφία να πάρει σχεδόν όλη την αυλή ενός δημοτικού σχολείου “για την κατασκευή παιδικής χαράς, πλατείας και πεζοδρόμου”**. Με βάση δυο ψέματα και μια ανάγκη παρουσιάστηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο μια πρόταση για την **αλλαγή του ρυμοτομικού σχεδίου στο πρώην “οικόπεδο Φιλίππου” και τον αποχαρακτηρισμό από σχολικό χώρο ενός τμήματός του, αυτού που 10 χρόνια τώρα όλοι ξέρουμε και βλέπουμε ως αυλή του 12ου Δημοτ. Σχολείου Αμπελοκήπων.**

Για τη “στοιχειοθέτηση” της πρότασης αυτής χρειάστηκε η εφεύρεση δύο στοιχείων καταφανώς ψευδέστατων.

Το πρώτο είναι ότι στο συγκεκριμένο τμήμα του αύλειου χώρου (και όχι συνολικά στο

“οικόπεδο Φιλίππου”) υπήρχε σχεδιασμός για την κατασκευή επιπλέον σχολικών κτιρίων, τα οποία σήμερα δεν θεωρούνται πια απαραίτητα με βάση το μαθητικό δυναμικό του δήμου μας και άρα μπορεί το συγκεκριμένο τμήμα να χρησιμοποιηθεί για άλλες ανάγκες.

Κι αν το πρώτο ψέμα απαιτεί γνώση της ιστορίας του Δήμου και των αγώνων των κατοίκων του για να πάρουμε το πρώην οικόπεδο Φιλίππου (παλιό εργοστάσιο) και να κατασκευαστούν τα αναγκαία σχολικά κτίρια μέσα σ’ αυτό, το δεύτερο ψέμα αποδεικνύεται “δια γυμνού οφθαλμού”. Γιατί όποιος απλά περνά από την οδό Μ. Αλεξάνδρου ή αφήνει το αυτοκίνητό του στο παρακείμενο parking έχει σίγουρα δει τα παιδιά του 12ου Δημοτ. Σχολείου και του 7ου Νηπιαγωγείου Αμπελοκήπων στα διαλείμματα, τη γυμναστική και τις άλλες τους δραστηριότητες στο συγκεκριμένο, εδώ και 10 χρόνια χρησιμοποιούμενο, άυλειο χώρο.

Στην εισήγηση όμως και την κατά πλειοψηφία απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου αναφέρεται ότι

“ο χώρος όπισθεν του κτιρίου των 2ου & 12ου Δημοτικών Σχολείων ο οποίος συνορεύει με συστοιχία δένδρων, το διάδρομο διέλευσης, την οδό Μ. Αλεξάνδρου και την οδό Τζεκάκη δεν χρησιμοποιείται ως άυλιος χώρος των 2ου & 12ου Δημοτικών Σχολείων”

καθώς οι μαθητές/τριες του 12ου Δ.Σ. αυλίζονται μαζί με τους/τις μαθήτριες των 1ου και 2ου Δ.Σ. στην αυλή που βρίσκεται από την άλλη πλευρά του σχολικού κτιρίου. Κάτι τέτοιο βέβαια όχι μόνο είναι απόλυτα ψευδές αλλά και όσες φορές στο παρελθόν δοκιμάστηκε πρόσκαιρα, διαπιστώθηκαν μεγάλα προβλήματα που σχετίζονται τόσο με την δυνατότητα κάλυψης των λειτουργικών αναγκών των 500 περίπου μαθητών των 1ου, 2ου και 12ου Δ.Σ. Αμπελοκήπων, όσο και (κυρίως) με την ασφάλειά τους, όπως επιβεβαιώνουν οι εκπαιδευτικοί και δηλώνουν το φόβο τους οι γονείς του σχολείου.

Για τη δημοτική αρχή όμως φαίνεται να μην έχουν καμιά αξία όλα τα παραπάνω. Όχι μόνο δεν συζήτησε και δεν ζήτησε τη γνώμη των εκπαιδευτικών και των γονιών του σχολείου αλλά επιδεικτικά αγνόησε και αγνοεί όλες τις επικλήσεις τους για συζήτηση και εύρεση λύσης στο πρόβλημα, όπως αυτές κατατέθηκαν και στη συνεδρίαση του Δημοτ. Συμβουλίου στις 10/12/2018 από το δημοτικό σύμβουλο της “ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ” (που τυχαίνει να είναι και δάσκαλος του συγκεκριμένου σχολείου) ούτε καν τις απόλυτα αιτιολογημένες αντιρρήσεις και αντιπροτάσεις εκπαιδευτικών και γονιών όπως διατυπώθηκαν από τα όργανά τους.

Η δημοτική αρχή συνεχίζει να κρύβεται πίσω από μια ανάγκη των κατοίκων του Δήμου μας για να προωθήσει άλλα, προεκλογικά δικά της σχέδια. Γιατί ναι μεν αποτελεί μεγάλο πρόβλημα η έλλειψη πλατείας και πραγματική ανάγκη η ύπαρξη ενός πάρκου στο κέντρο του Δήμου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η απάντηση στη συγκεκριμένη έλλειψη θα δοθεί με τη στέρηση της αυλής από τα παιδιά ενός σχολείου.

Ως δημοτική κίνηση “ΑΝΥΠΑΚΟΗ” δηλώσαμε από την πρώτη στιγμή ότι **όχι μόνο σεβόμαστε την ανάγκη ενός πάρκου στο κέντρο του Δήμου αλλά έχουμε και πολύ συγκεκριμένη πρόταση για την κατασκευή του με την αξιοποίηση μιας παρακείμενης στην οδό Μ. Αλεξάνδρου ζώνης 10-15 μέτρων περίπου, από την αυλή του σχολείου. Μια τέτοια πρόταση άλλωστε, που δεν βλάπτει τον αύλειο χώρο του σχολείου**, είχε καταθέσει ο δημοτικός σύμβουλος της “ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ” και στο παρελθόν, προκαλώντας τότε (σε μη προεκλογική περίοδο δηλαδή) το ...γέλωτα της δημοτικής αρχής.

Πιο σημαντικό όμως είναι ότι **τη συγκεκριμένη ανάγκη δεν αμφισβητούν ούτε οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς του σχολείου, αντιπροτείνοντας στο Δήμο την αξιοποίηση μικρότερου μέρους της αυλής για την κατασκευή πάρκου περίπου 2-2,5 στρ. (αντί των 3,4 που προτείνει η δημοτική αρχή για την παιδική χαρά-πλατεία-πεζόδρομο) ενώ ταυτόχρονα θα υπάρχει και ο αναγκαίος αύλειος χώρος** για τις ανάγκες των μαθητών/τριών του σχολείου.

Γιατί λοιπόν ενάμιση μήνα τώρα δεν μπορεί να βρεθεί μια λύση; Γιατί απλούστατα **πάντα και για τα πάντα ο δήμαρχος και η δημοτική αρχή έχουν δίκιο, αυτοί ξέρουν και αυτοί μόνο και μόνοι τους μπορούν να αποφασίζουν ...για το καλό μας!**

Η “ΑΝΥΠΑΚΟΗ” και στη νέα συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου στις 28/1/2019 αλλά και στη συνέχεια θα συνταχθεί με κάθε πρόταση και δράση της εκπαιδευτικής κοινότητας για το κοινό συμφέρον όλων των μαθητών/τριών και των κατοίκων του Δήμου, κόντρα στον αυταρχισμό, παραλογισμό και αλλότρια συμφέροντα.

Υ.Γ. 1: Ασφαλώς αποτελεί τεράστιο ζήτημα για το Δήμο μας η έλλειψη μια μεγάλης κεντρικής πλατείας. Η τραγικά μικρή πλατεία Επταλόφου όμως έχει γίνει πολύ μικρότερη (έως ανύπαρκτη και σίγουρα αδιάβατη για γονείς με καροτσάκια, παιδιά με ποδήλατα ή ανάπηρους) λόγω του υπερβολικά μεγάλου αριθμού αδειών τραπεζοκαθισμάτων που έχουν δοθεί στις παρακείμενες καφετέριες και των γύρω από αυτά υαλοπινάκων. Υπάρχει βέβαια κι ο ανάποδος δρόμος...

Υ.Γ. 2: Στο κέντρο του Δήμου χρειαζόμαστε ένα αρκετά μεγάλο πάρκο με πραγματικό πράσινο! Ούτε το πλακόστρωτο μιας πλατείας (και τα πιθανά τραπεζάκια κάποιας παρακείμενης καφετέριας) ούτε μια νέα εκκλησία (που και σαν “υπόσχεση” ψήφους φέρνει...) ούτε κανένα άλλο έργο βιτρίνας...

Υ.Γ. 3: Στα παραμύθια είναι αναγκαίος πάντα κάποιος “κακός λύκος”, όπως φυσικά κι ένας “καλός βασιλιάς” που μόνο αυτός ξέρει και πάντα μόνος αποφασίζει και φροντίζει για το καλό των υπηκόων του. Στους Αμπελόκηπους ο “κακός λύκος”-δημοτικός σύμβουλος της “ΑΝΥΠΑΚΟΗΣ”, άλλο δεν έκανε από το να ενημερώσει το σχολείο του γι αυτό που εν κρυπτώ κάποιοι αποφάσιζαν εις βάρος του σχολείου. Και δεν θα είχε κανένα πρόβλημα “κακό λύκο” να τον χαρακτηρίζουν, αν ο “καλός βασιλιάς”-δήμαρχος κατάφερνε να ξεφύγει κάποτε απ’ τον παραμυθένιο ρόλο του και τη γνώμη των υπηκόων του για τις δικές τους ανάγκες άκουγε...